

Диана Енчева

Вечно жива

„Скорпионите“ се самонаранявали,
за да изтърпят на болката отприщана.
После бавно за предишното забравяли.
Сякаш се възраждали от нищото.

А възможно ли ще е да ме забравиш,
като се насилиш сам и се заставиш?
Остро жило във сърцето си да впиеш
и една любов приспиш или убиеш?
В люта болка ще се гърча, ще се вия,
но във тебе вечно жива ще остана.
Знам, ще се опиташ – няма да го скриеш,
въсъщност, твоето сърце е цяло рана.
Даже, ако те обхване лудост нова,
любовта с повторен опит да погубиш
и пригответи скорпионската отрова,
в сън възшебен в мен отново ще се влюбиш.
Любовта красива – казват – не умира
и над нея никой, нищо нямат власт.
В теб за мене любовта ти ще пулсира,
вечно жива, огън – дива страст.
Мене в сънищата жадно ще прегръщаш,
ще ме любиш ненаситно, с луда стръв.
Аз съм част от тебе и от твоята същност,
част от огненогорещата ти кръв.
Скорпионската отрова елексир е
пред отровата на болката – любов.
Ще се раждам в тебе вместо да умирам
и при всеки опит твой за нов живот.

И повярвах във легендата красива,
дето тайнствено се носи по света.
„Истинска любов остава вечно жива
и безсилна е пред нея и смъртта“.

КРАЙ

© Диана Енчева

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6708>]